

waatas liidetud pääwarju seest ja väljast, kas midagi mõralisu tema külles nähtawal. Silm ei näinud ühtegi muud, kui seda, et kübar mite wildist ei olnud, waid äraleigatud inimeste küunte laastudest kunstlikult kolo oli walatud. Kübarat pähä pandes, nägi mees sedamaid uhkeid Kuuramaa pulme, ja palju muidu laias mailmas jündiwaid asju. Õnnelik mõte tuli kübaraga mehe pähä, kui ta imelübara abiga märku sai, et ärjapõlwelased wäga tõlparoga mehisede oliwad. Tema lüles: Andke mulle wiisud jalga ja kep kätte; pöörage silmad pääwatõusu waasta ja seljad minu poole, ärge waatake mite enne üle õla tagast, kunni ma käsän: siis teen teile selget õiguse otsust.

Kõllid ärjapõlwelased täitsid tõrkumata mehe tahtmist. Andsid wiisud ja kepi tema kätte, wahtsid ise hommiku waasta, õiguste gemise otsust oodates. Mees pani wiisud jalga, wõtis wembla kätte, seda ta keeritades ärjapõlwelaste poole laekis kuluda. Silmapilgul olid ärjapõlwelased kui ärapühitud; ega jäänud neist muud järele kui kolm weepiiska krookõlehe peale, kust räästas waewalt nokatäie oleks wõinud leida.

Õsimene katse töö oli wäga õnnelikult londa läinud. Mees wõtis nõuks Kuuramaale pulma minna. Sai ta seda soowimist nimetates, pahemat jalalanda waksalõrguselle maast tõstnud, siis oli ta Kuuramaal, keskel rõemsa pulmaliste seltsis. Pisedude peres oli wäga rohkest rahwast koos, ülemaid

ja alamaid, waesi ja lehwu, sest pulmaweremee oli rikas majamees. Kõikinägew kübara mees nägi silmi ülestõstes, teise rohke ma perekonna weikeid wõderaid toa lae al, mis palju suurem oli, kui palutud wõderad pörandal. Siiski ei näinud neid pisukest kedagi muud, kui kübara peremee. Weiked rääkisid iseleksid: „Näate, wana onu tulnud ka pulma.“ Teised hüüdsid: „Ei ole wana onu, waid onu kübar, kep ja wiisud on wõdera mehe käs.“

Wahedeal toodi roawaagnad lauale. Waagnatel kõigil kaaned peal. Seal pani Kõikinägew imelikult lugu tähele, mis muidu kedagi ei näinud. Piislene perekond toa lae al oli imeliku kiirusega roawaagnad, õlle ja mõdukannud põhjani tühendanud, aga niisama rutust jalle täitnud. Nemad olid alwemat rooga ja jooki ärawõetud parema andede asemel pannud. Aga ei pulmaweremee ega ükski muu inimene pannud seda petust tähele.

Kõikinägew astus lahelt teretates pulmaweremehe juure ja rääkis wiisaka inimese kombel: Ärge pange pahaks, auus perewanem ja pidude tallitaja, kui kogemata korral teie lustipidule juhtusin. Pulmailu õilmeid ei leita igas põesas, waid arulises aawikus; sellepärast wiibsin pidusi waatama. Pulmaweremee wastas: „Tänan teid tulemast, armas kogemata külaline! Meil ei ole kellestki puudust, aidad ja kambriid seisawad söögiwaraga täidetud, meestele õlut enam kui tarwis, naistele mõdu magusat, nii